

HÉ IS ZO WIES

Plattelandskomédie in drie bedrijven

door

G.W. VAN DOOREN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HÉ IS ZO WIES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **G.W. VAN DOOREN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HENDRIK VELZEN - landbouwer

TRUI - zijn vrouw

LIES - hun dochter

JAN JAARSMA - buurman

MIES - zijn vrouw

GEURT - hun zoon

RIEK - eigenares van een landgoed

ALT - in dienst bij een oliemaatschappij

FREEK - idem

GUUS - de nieuwe knecht (dubbelrol Geurt)

4 dames - 5 heren

TOONEEL:

Alle drie de bedrijven worden gespeeld in de eenvoudige huiskamer van Hendrik Velzen.

Een deur voor algemene opkomst.

Een deur naar de slaapvertrekken.

Een deur naar de keuken.

TIJD:

Eerste bedrijf: voorjaar

Tweede bedrijf: een dag later

Derde bedrijf: een week later

EERSTE BEDRIJF

TRUI (*zit aan tafel koffie te drinken, pratend tegen de zaal*): Den keerl van mien kik ok nergens nao. Nou leit Lies toch al drie dagen in bed en hé is dur nog niet één keer gewes. As 't mor 'n jong was gewes, dan had meneer wel gekeken. (*er wordt een brief onder de deur door geschoven*) Wat zol dat dan weazen? (*pakt de brief, maakt hem open en begint voor te lezen*) Buurvrouw, ik kom vandaag iets later koffie drinken. Wé hebben namelijk geluk gehad. Laot dur bé ons nou öllie in de grond zitten, volgens mien man wel veur vief miljoen. Ze bint al aan 't boren. Ik gao nou eers effen kieken, of dur wat is van dat spul. To zo. Mies.

HENDRIK (*op*): Hoe steet 't dur bé, hei de koffie bruin?

TRUI: Die heb ik altied klaor, dat wet e ok wel. Mor ik heb wat anders veur ow en daor zuj van opkieken. Bé ons naost hebben ze öllie gevonden, wel veur tien miljoen.

HENDRIK: Nou, dat is dan mooi metgenomen. Hebben die mensen ok is 'n keer geluk.

TRUI: Is dat alles waj wet te zeggen? Denk is effen nao. Tien miljoen en ze hoeven dur niks veur te doen.

HENDRIK: Mens toch! Zoveul geld hei niks aan, kriej van ow levensdaogen niet op. Ik ben dur niet jaloers um. Alleen dat jong van hun, die gun ik 't niet, die is altied te lui gewes um wat te doen. Achter meiden aanzitten, dat ken hé goed. Hé kan onze Lies toch ok niet met rus laoten.

TRUI: Nou e 't oaver onze Lies heb, die deern leit al drie dagen in bed. Weurum kiek e is niet effen nao heur, 't is toch ok ow dochter.

HENDRIK: Ach mens! Die deern het altied wat. Kan niet veul weazen. Mor goed, ik zal zo wel is zien, wat dur aan de hand is met Lies. Waor het ze nou weer pien?

TRUI: Nou moj niet zo dom praoten, Hendrik. Um ziek te zin, hoef e gin pien te hebben.

HENDRIK: Maak ow nou mor niet zo druk, as ik de koffie op heb, bekiek ik heur. Mor ik zeg ow al vaste, veul kan 't niet weazen.

TRUI: Volgens mien kun e daor ok niks van zien. Ze is alleen 'n beetje beroerd en spejen mot ze ok.

HENDRIK: e Wet toch Trui, as dur iets aan de hand is met 't vee, dat ik 't ok zie. Hoeveul beesten heb ik al niet geholpen.

TRUI: Hendrik toch! 'n Mens of 'n koe, daor zit 'n hoop verschil in, dat mot e toch ok wel wetten.

HENDRIK: Van binnen is 't allemaol 't zelfde, dat heb ik wel geleerd op school.

TRUI: Op school! Laot mien toch niet lachen. e Bint nooit verder gekommen dan de derde klas. Wat zul e dan geleerd hebben. En dan dur bé, moj 'n dokter weazen, um dur in te kunnen kieken.

HENDRIK: Dat is helemaol niet neudig. Ik zie 't altied aan de ogen, wat ze ok mankeren. Hoe veul heb ik dur al niet geholpen, hier in de buurt.

TRUI: Nou goed dan. Laoten wé dur mor gin ruzie oaver maken. Ik zal Lies wel roepen. *(gaat naar deur)* Lies! Kom dur is effen uut, ow va wil ow zien.

HENDRIK *(veegt z'n handen af aan 'n zakdoek)*: Zo. De handen heb ik schoon. Waor hei mien witte jas?

TRUI: Witte jas! Wat moj daor dan met doen?

HENDRIK: Dat is mien nou ok wat. Alles mot steriel weazen, aj aan 't onderzuuken gao, dat hei toch wel is gezien?

TRUI: Nou moj niet oaverdrieven. Witte jas! e Liek wel niet wies!

HENDRIK: Goed, dan niet. Laot Lies mar boaven blieven. *(wil naar de deur lopen)*

TRUI: Niet weggaon Hendrik. Ik zal de jas wel halen. *(af)*

HENDRIK: Die wieven hebben ok altied wat. Was 't mor 'n jong gewes, die had mien mooi kunnen helpen. Aan deerns hei niks, ze hebben altied wat... Mor goed. Ik bekiek ze wel effen.

LIES *(op)*: Hier bin ik, va. Mos e mien hebben? *(kijkt om zich heen)* Waar is moe dan? Ik nem eers mor 'n bekske koffie, daor heb ik zin in.

HENDRIK: Ow moe kump zo, die is effen wat halen. Aj de koffie op heb zal ik wel is zien waj heb. Mor ik denk dat 't wel met vult.

TRUI *(op met 'n witte jas)*: Zo. Hier hei ow jas. *(geeft hem aan Hendrik, die de jas aandoet)* Was e dur al mien deern?

LIES: Ja moe. Ik wol dur toch uut kommen, toen e mien riep, want ik vuul mien van de mergen aordig goed.

TRUI: Dat is dan mooi. En hei vannacht ok goed geslaopen?

LIES: Ja moe. Ik bin niet een keer wakker gewes. En oavergegeven heb ik ok niet meer.

HENDRIK: Hoe steet 't dur bé, hei de koffie op? Ik mot nog meer doen vandaag.

LIES: Ja va. En 't smiek goed.

HENDRIK: Goed zo. Dan trek ow nou mor uut.

TRUI *(kwaad)*: Ben e nou helemaal gek geworden. Die deern hoof zich niet uut te klejen veur ow. Dat zol 'n mooie bak worden. Veur heur eigen vader!

HENDRIK: Dan niet. Zal ik zo wel kieken. *(gaat naar Lies toe)* Zo mien deern, kiek mien is goed in de ogen.

LIES: Waor is dat dan goed veur, va?

HENDRIK: Dat zuj wel zien... Dus e heb gin pien? Alleen beroerd en oavergeven en e lus ok nog alles?

LIES: Zo aj 't zeg, va. Ik bin alleen af en toe misselijk. En alles wat moe klaar mik smik mien goed.

HENDRIK: Zo, zo. Dan geleuf ik dat ik 't al wet. Dreij ow is um? (*Lies doet dat*) Daor bin ik gauw achter, of niet vrouw?

TRUI: Mor Hendrik! e Wilt mien toch niet vertellen, daj 't al wet? Ik kan 't haos niet geleuven. Had mor dokter geworden, e bint zo wies.

HENDRIK: Och vrouw, ik bin nou ok gelukkig. Dokter zin is ok niet alles.

TRUI: En Hendrik? Wat scheelt onze Lies?

HENDRIK: Nou moj is effen goed luusteren, vrouw. Ik heb 'n vermoeden, 't juuste wet ik pas, as ik met Lies heb gepraot.

LIES: Mor va. e Kent mien al twintig jaor. Ik zol niet wetten wat ik ow nog kan vertellen.

HENDRIK: Moj goed luusteren. Liever had ik 't ow niet gevraag, mor dat mot ik wel, anders bin ik niet zeker van mienzelf. Um te beginnen: met wat veur 'n jong bin e uut gewes?

TRUI: Mor Hendrik!! Wat het dat dur nou met te maken?

HENDRIK: Alles vrouw. Bemoei dur ow nou niet met. Ik mot dit oplossen. Of wol e wieter gaon?

TRUI: Ik zal wel stil weazen. Ik lao alles aan ow oaver. e Bint zo wies.

HENDRIK (*Lies is begonnen te huilen*): En zit e mor niet te huulen, door bé te laot met. Vertel ons alles mor, wé kommen dur toch achter.

LIES (*snikkend*): Mor va! e Wilt toch niet zeggen dat ik...

HENDRIK: Ik zeg nog niks, geef alleen mor antwoord. En dit zeg ik dur bé, ik vraag 't mor één keer. Dus gin smoesjes.

LIES (*nog snikkend*): As 't dan mot... Ik bin uut gewes, met de buurjong, met Gert van um de hoek, dan nog met Piet uut de stad en nog met een die ik niet ken.

HENDRIK: Dat zin dur heel wat. Nou is de vraag, welke?

TRUI: Lies toch! Zovölle! Door heb ik jaoren oaver gedaon.

HENDRIK: Dat het dur niks met te maken. En dan dur bé, e was toen ok niet zo mooi as onze Lies.

TRUI (*kwaad*): Ik was wel mooi en dat wet e drommels goed. Anders had e mien niet genomen.

HENDRIK: Dat zal dan wel zo weazen. Ik kan 't mien trouwens haos niet veurstellen, 't is al zo lang gelejen. Mor ik mot nou verder met Lies. (*zit te denken*) Hoe zal ik dat nou vraogen? (*krabt op z'n hoofd*)

TRUI: Wat moj dan nog meer wetten, Hendrik. Misschien kan ik ow helpen. Die deern is pas twintig, die kump pas kieken.

HENDRIK: Hier kun e niet hel pen, vrouw. 't Geet nou alleen um Lies. Alleen ik wet niet goed hoe ik 't mot vraogen. (*weer denken, veert*)

ineens op uit z'n stoel) Ik wet 't!! Lies!! Met welk jong bé te wiet gegaon??

TRUI: Die deern is nooit wiet weg gewes. Af en toe nao 't dorp veur 'n boodschap.

HENDRIK: Vrouw, doe mien 'n plezier en bemoei dur ow niet met. Lies wet heel goed wat ik bedoel.

LIES: Te wiet va! Ik geleuf niet dat ik ow begriep. *(hoofd naar beneden)*

HENDRIK: Wat zeg e daor! Begriep e 't niet? Dan bé nog dommer, as dat ik dach. Dan mot ik 't anders vraogen. Kiek mien aan! Met welke knaap hei in de huiberg gelegen??

TRUI: Hendrik toch. Hoe kuj nou zoiets vraogen, aan ow eigen kind?

HENDRIK: Dat mot ik wel vrouw. Anders kom ik dur nooit achter.

LIES *(snikkend)*: Nou goed dan... Met allemaol, va..

HENDRIK *(vliegt op uit z'n stoel)*: Wat vertel e mien nou?? Hoe kuj zo stom weazen. Het ow moe dan nooit verteld, daj daor veur uut mot kieken.

LIES: Mor daor bin ik alleen gin schuld aan, va. Dat wollen de jongens nou eenmaol.

HENDRIK: Ja, ja. Dan staon wé dur mooi op. *(loopt heen en weer)*

TRUI: Zeg e nou mor niks.. Toen wé aan de scharrel waren, was e net zo. Of wet je dat niet meer?

HENDRIK: Nou moj niet oaverdrieven, vrouw.

TRUI *(lachend)*: Man schei toch uut. De huibergen zeggen mien nou nog gedag as ik dur langs kom.

HENDRIK: Ja ja. Lach e mor. Ik kan dur wel um huulen. Lies het ons te pakken.

TRUI: Ik snap niet wat e bedoelt. Nou wet ik nog niks.

HENDRIK: Nou, ik snap 't heel goed. Ze is zo wiet!!

TRUI *(geschrokken)*: Nee toch Hendrik! Woj zeggen dat onze Lies.... Nee... Dat geleuf ik niet.

HENDRIK: Of e 't nou geleuf of niet, 't is zo. De stukken wiezen 't uut. Ik bin ok niet gek.

TRUI: Dan staon wé dur mooi op. Hoe hei 't kunnen doen, Lies. Nou zit de kans dur in, dat we 't durp deurgaon.

HENDRIK: Dat zol natuurlijk kunnen. Mor 't hoef niet. As wé drieën de mond dich hollen hoef dur gin mens achter te kommen. Mor veur mien wut 't moeilijk um de juiste te vinden.

LIES: Dat hoef helemaol niet, va. As ik nou is die jongens hier laot kommen, kuj ze 't zelf vraogen.

HENDRIK *(kwaad)*: Praot toch niet zo dom. Die jongens binnen ok niet gek.

LIES: Nou ja. Dan zal ik dur wel een zuuken. Dat is veur mien mor effen.

HENDRIK (*kwaad*): Wat zuuken! Dur wut niks meer gezoch deur ow. Mien dunk, e heb dur al genoeg gehad.

TRUI: Dat is waar, Lies. Ik zol zeggen, veuls te veul... Hoe lossen wé dat nou op, Hendrik??

HENDRIK (*loopt heen en weer*): Daar mot ik eers is effen oaver naodenken, vrouw. Mor ik denk dat ik dur wel uut kom.

TRUI: Gelukkig daj al wet, wat ow te doen steet. Ow va wet oaveral rand. op. Hé is zo wies.

HENDRIK: Um te beginnen, den buurjong wil ik niet hebben veur ow, die is te lui. Den Gert van um de hoek, laot ok mor schieten, want die drinkt te vólle. Is effen kieken? Wat blif dur dan nog oaver? (*zit te denken, met het hoofd tussen z'n handen*)

TRUI: En die twee uut de stad, hoef e ok niet te nemmen. Dus aj 't goed bekiek, hei niet één goeie gehad, Lies. Dus ik zol zeggen, probeer mor wat anders.

LIES: Ja va. Dat is wel 't beste. Ik heb dur zó een. Ze bint allemaol gek met mien, hier in 't durp. Zal ik nou meteen mor gaon? (*staat op*)

HENDRIK (*kwaad*): Dank ow de donder, dat ze gek met ow zin... Ik zol zeggen, gao mor weer nao bed. Ik mot met ow moe praoten..

LIES: Weurum mot ik weer nao bed? Ik vuul mien niet ziek meer, va.

TRUI: Gao toch as ow va 't zeit. 't Is veur ow eigen beswil. We motten oaverleggen, wat wé nou verder motten doen.

LIES: Ik gao niet nao bed, aj dat mor wet. En 'n jong wil ik zelf zuuken.

HENDRIK: Die kans hei gehad, mor niet goed gebruik. Ik snap nog niet daj zo stom heb kunnen doen. En maak nou mor daj vat kom, anders breng ik ow nao boaven. (*staat op uit z'n stoel. Lies vliegt de kamer uit*)

TRUI: Zo. Die is weg... Enne, hoe woj dat nou aanpakken, Hendrik?

HENDRIK: Ik zol zeggen, doe mien eers nog mor is 'n bekske koffie in, dan kan ik better denken. (*Trui schenkt koffie in*)

TRUI (*even stil*): Hoe steet 't dur bé? Wet je al wat, Hendrik?

HENDRIK: Nou moj mien niet haosten, daar heb ik 'n hekel aan.... Ik geleuf dat ik 't heb.

TRUI: Eerlijk! Wat bin e wies... En!! Wat wut 't??

HENDRIK: Ik lao gewoon 'n advertentie in 't streekblad zetten veur 'n knecht. Dat liek mien de beste oplossing. Hoef ik ok niet meer te denken.

TRUI: Ja mor... Hendrik. Wie wet wat daar op af kump!

HENDRIK: Dat het dur niks met te maken. Lies het de zaak verprust, niet ik. Dus mot ze mor nemen wat dur kump.

TRUI: Eigenlijk hei geliek. En misschien is 't wel 'n leuke keerl, die bé ons knech wel weazen. As 't mor gin olde bok is.

HENDRIK: Wé zullen 't zo afsprèken, Trui: boaven de vieftig mag hè niet weazen!

TRUI: Maak 't nou 'n beetje. Lies is net twintig.

HENDRIK: Dat het dur niks met te maken, al was ze dur zestien. Ze mot mor nemmen wat dur kump. Jong of old, dat mik in dit geval niks uut... e Mot dur eaven aan denken, dat wé nou handelen uut nood.

TRUI: Nou ja, e zult wel geliek hebben... Zeg Hendrik! Mor nou nog is wat? Wie zeit dat die knech onze Lies wil?

HENDRIK: Lao dat mor aan mien oaver. Wat veur 'n keerl dur ok kump, ik zurg dat 't de man van onze Lies wut.

TRUI (*zucht*): Ik ben blé dat we daor uut zin. Kunnen we tenminste weer rustig slappen. Mor ja. Ik had 't kunnen wetten, e bint zo wies. Ik zal effen 'n borreltje indoen, hei wel verdiend. (*schenkt een borrel in*)

HENDRIK (*trots*): Ja ja. Dat heb ik zeker. e Ziet wel, ik kom oaveral uut. Ik zit nooit veur een gat gevangen. Dan mot dur heel wat gebeuren.

TRUI: Zal ik 't Lies effen gaon vertellen van die knech, Hendrik?

HENDRIK: Wat zal ik daor van zeggen! Wet je wat. Zeg 't heur mor, dan kan ze dur vaste rèkening met hollen. (*er wordt geklopt*) Dat zin natuurlijk de burenen. (*lachend*) De ollemagnaten. Ik zal ze dur effen inlaoten. (*af*)

TRUI (*tegen de zaal*): Die Hendrik van mien wet oaveral raad op. Mor ik zeg jullie dur bé, hé het ok al zat verpruts. Mor dat vertel ik wel 'n andere keer. (*Hendrik op met de burenen*)

MIES: Moj Trui. Hei 't gelezen, van die öllie? As ik ow vertel dat wé daor niks van wisten. Gisteren kwam dur 'n keerl bé ons, met 'n hoop papieren. Hè Jan?

JAN: Zo is 't. En daor stond alles in. Ze bint van de mergen al begonnen met 'n put te slaon. Daor mot veur miljoenen in de grond zitten. Ik zeg nog tegen Mies, zat dur hier naost ok mor van dat spul. Kuj de beesten weg doen en rustig gaon leaven.

HENDRIK: Ik bin blé dat 't niet hier zit. Geld mik niet gelukkig en zo veul opmaken kuj ok niet.

TRUI: Mien Hendrik gif niks um geld. Hé zeit altied e kunt niet meer èten as genug. As mien man 't had, gaf hé alles weg.. Of niet Hendrik?

HENDRIK: Niet alles natuurlijk. Mor wel 't meeste.

MIES: Nou, ik wist niet dat jullie dur zo oaver dachten. Ik vind 't mor wat gemakkelijk. Ik bedoel eh, dan hoef e nooit zo precies te kieken waj koop en 't veurnaamste is, dat Jan niet meer hoef te werken.

HENDRIK (*lacht*): Daor mot ik um lachen. Wol e dan ow hele verdere leaven op de stoel blieven zitten? Dat kuj niet menen.

JAN: Dat niet natuurlijk. Ik denk dat ik met 'n renstal begin. Mooie peerden fokken en zo. Zover is 't nog niet, mor aan zoiets had ik al

gedacht.

MIES: Mor daor kommen wé eigenlijk niet veur hier. Ik kom um te zien, of dur hier wat aan de hand is met Lies. Anders kamp ze elke dag 'n paor keer koffie drinken, mor ze is al drie dagen niet meer gewes.

JAN: Ja. Daar kommen wé veur. Geurt zei ok al, mien mokkel lut mien in de steek.

HENDRIK (*kwaad*): Wat zeg e daor?? Wat het dat jong van ow met onze Lies uut te staon??

MIES: Mor buurman!! Wet e dan niet dat die twee vaste verkering hebben? Ze is elke dag bé ons en Geurt is gek met heur.

HENDRIK: Praot mien toch niet oaver dat jong van ow. Die kan niks en wet niks. Hé is nog te beroerd, dat ie uut de ogen kik. Achter meiden aanzitten ja, dat ken hé goed. Mor dat kan iedereen.

TRUI: Ik doe effen koffie in. (*schenkt in voor de burenen*) Zeg Hendrik, gao toch niet zo te keer tegen die mensen. Hun kunnen 't ok niet helpen dat Geurt niks weerd is.

JAN: Heur e 't vrouw? Ze hebben onze Geurt niet zo hoog en 't is zo'n fijn jong. Ik bin blé, dat Lies daor anders oaver denkt. Mor eh... Waor is ze eigenlijk?

TRUI: Lies is slecht in orde. Oavergeven en zo, ze leit in bed. Hendrik het beur al onderzoch.

HENDRIK (*kwaad*): Mor vrouw!! Daor hebben de burenen toch niks met te maken.

TRUI: Dat meugen ze toch wel wetten, daor stik toch gin kwaod in.

JAN: Het Hendrik Lies onderzoch?? Heb e daor dan kiek op?

TRUI (*trots*): Dat het hé zeker. Effen kieken en Hendrik wet 't.

HENDRIK: Nou moj niet oaverdrieven vrouw. 't Is niet altied zo gemakkellijk. Toevallig bé Lies, dat had ik gauw gevonden.

MIES: Ik vind 't mor knap, dat e dat kunt. Un dokter in huus is mor wat handig en 't scheelt ok veul met 't geld. Want de dokters binnen mooi duur de leste tied.

JAN: Dat is nou veurbé vrouw. e Kunt de beste dokters nemen die dur zin, aj wat mankeert natuurlijk.

MIES: Dat wet ik wel, Jan. Mar dan moj dur altied nog navr toe en hier hebben ze dur een in huus. Dat bedoel ik.

JAN: Mor vrouw! Iedereen mot toch nao de dokter, dat is toch altied zo gewes. Toevallig dat Hendrik daor handig in is... Mor wat ik vraogen wol, wat mankeert Lies, Hendrik?

HENDRIK: Veur zover ik 't kan zien, het ze geel zucht onder de lejen.

TRUI: Mor Hendrik!! Daor hei mien niks van gezeit.

HENDRIK: Ik wol ow niet ongerus maken. Mor onze Lies zit vol onbocht.

MIES: Dat vind ik nou jammer, 't is zo'n lieve meid. Enne Hendrik, wet

je ok waj dur tegen kunt doen?

TRUI: Ja zeker. Wé nemen 'n knech hèn, Hendrik?

HENDRIK: Praot toch niet zo volle, vrouw. Rusten en apart hollen, dat is de beste medicien, anders krig 'n ander 't ok nog.

JAN: Wet je wel zeker, dat 't dat is. Ik bedoel, e zal ow mor vergissen en die deern verkeerde dingen laoten drinken, dan bé nog wieter van huus. Ik zal 't dur in ieder geval niet op waogen.

HENDRIK: Met zulke dingen vergis ik mien niet. As ze goed nao mien luustert en in bed blif, is ze dur met 'n maond of acht van af.

MIES: Dan het ze 't nog wel aordig te pakken. Acht maand, dat is mien nogal wat. Dan kan onze Geurt 't wel vergèten. Hé wol met Lies 'n maand op vakantie nao 't buutenland.

HENDRIK: Lapt hum dat mor uut de kop zetten. Vakantie!! Hoe kump dat jong dur bé. Ik zal zeggen, leer um eers mor is werken.

JAN: Ja ja... Dan het Geurt mooi pech. De koffers had hé al gepakt.

HENDRIK: Dan mot hé ze mor weer uurpakken. Trouwens, hoe kump dat jong aan al dat geld?

MIES: Dat is niet zo moeilijk. Wé verkopen 'n koe en as ze wiet weg willen 'n peerd. Mor nou is dat niet ens meer neudig, met al dat spul in de grond. Geurt kan nou wel de hele wereld rond met Lies.

HENDRIK: Daor hei geliek in. En met zoveul geld, kan hé ok gemakkelijk 'n ander mokkel kriegen, want Lies kan ie wel vergèten. Ik snap 't trouwens niet. Buutenland! Wat mot hé dur zuuken?? (*Lies op, blijft bij de deur staan*) Wat heb ik ow gezeit! e Zol in bed blieven, anders woj nooit better.

LIES: Ik wol allenig wat drinken, va. Dag buurluu. (*wil verder kamen*)

HENDRIK (*met zijn handen in de hoogte*): Blief daor staon! Anders steek e ons ok nog aan. Ow moe zal wel drinken aanreiken.

LIES: Mor va!! Is 't dan zo erg met mien???' t Is toch niet besmettelijk?

HENDRIK: Dat is 't juus wel. Drink mor gauw wat en dan rap weer nao boaven.

TRUI (*schenkt wat in voor Lies*): Hier mien deern. Drink mor lekker op. Ze zal wel verhoging hebben en dan moj altied veul drinken. Of niet Hendrik?

HENDRIK: Niet veul. Mor geregeld, Trui.

TRUI: Heuren jullie 't nou? Hendrik wet dur alles van. Wet je wat Lies, nem mor wat te drinken met nao boaven, anders moj steeds 't bed uut.

LIES: Dat zal ik doen, moe. (*drinkt*) Hoe is 't met Geurt, buurvrouw?

MIES: Die redt zich wel. Geurt het op ow zitten te wachten, deurum zin wé hier. Zeg Lies. Het ow moe 't al verteld, dat dur bé ons bllie is gevonden?

LIES: Nee, daar wet ik niks van... En gaon ze dat dur nou uut halen, of hoe geet dat?

MIES: Dat wet ik ok niet precies. Alleen wet ik, dat 't veul geld weerd is. Dus Lies, e zit goed met onze Geurt.

LIES: Ik gun 't jullie van harte. Zeg mor tegen Geurt, dat ik mergen wel weer effen kom. Ik vuul mien al weer 'n stuk better.

MIES: Mergen al!! En ow va zeit, dat 't wel maonden kan duren, veur daj weer de olde bint.

LIES: Nee toch, va! Duurt dat eerlijk zo lang?

HENDRIK: Precies wet ik dat ok niet. Mor e bint dur nog lang niet van af. En daar hei zelf de meeste schuld aan.

JAN: 't Is wel jammer veur ow, Lies. Nou kuj niet met Geurt op vakantie. En dat jong was al zo blé. Lekker 'n maond met Lies allenig, zei die. Nou ja, dan goj toch 'n andere keer met.

HENDRIK: As Lies dan perse op vakantie mot, dan gao ik wel met heur, mor met dat jong van jullie kump ze mien niet weg. Lao hum dat mor uut de kop zetten. Eers werken en dan kuj met vakantie gaon, zo is 't ok nog is 'n keer.

TRUI: Mor Hendrik! Wol e mien dan allenig laoten?

HENDRIK: Praot toch niet zo dom vrouw. Ik kom toch weurum.

MIES: Dus as ik 't goed begriep buurman, mot onze Geurt eers werken leren, veur hé met Lies mag gaon?

HENDRIK: Zo is 't. En dat kuj hum gerus vertellen, anders wut 't nooit 'n kerel. (*opschepperig*) Onze Lies kan dur zat kriegen.

TRUI: Daar denk ik net aan, Hendrik. e Mot nog effe nao 't durp, um te bellen veur dat ding in de krant. Hoe eerder die knech kump hoe betten.

HENDRIK (*kwaad*): Wat praot e toch völle. Wat hebben de bureen dur nou met te maken, dat wé 'n knech nemen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto